

Bibelmeditation

*Morgengudstjeneste den 13. juli 2004 i forbindelse med den nordiske økumeniske pilgrimsvandring til Vadstena.
Biskop Søren Lodberg Hvas*

Nåde være med jer og fred fra Gud vor Fader og Herren Jesus Kristus. Amen.

Denne morgengudstjeneste indleder den nordiske økumeniske pilgrimsvandring frem mod den hellige Birgittas by, Vadstena i Sverige. Vandringen har som sit motto Birgittas bøn: "Herre, vis mig din vej og gør mig villig til at vandre den." I lyset fra denne bøn forstås pilgrimsvandringen da som et synligt ydre udtryk for en indre vej - vejen ind i troens fællesskab med Kristus og vejen ud i verden i lydighed mod Kristi kærlighed.

Man kan godt stille det spørgsmål, hvad der kan være grunden til, at den middelalderlige skik - at drage på pilgrimsvandring - er vendt tilbage til nutiden? I programmet for vandringen er der anført flere motiver. Jeg vil herfra nævne det moderne menneskes længsel efter et mere helt liv, sådan som denne længsel finder udtryk i de syv nøgleord: Langsomhed, frihed, enkelthed, bekymringsløshed, stilhed, fællesskab og åndelighed.

I Bibelen er rejsen og vandringen et grundmotiv - et billedligt udtryk for livet, det enkelte menneskes liv og folkets liv: At vandre med Gud, at være på vej frem mod et mål.

Således skildres Jesu liv som en vandring - og han betegner sig selv som vejen og sandheden og livet - vejen, som fører mennesker til Gud. Han vandrede fra landsby til landsby ad Galilæas støvede veje for at forkynde Guds riges nærhed og gøre Gudsrigets gerninger: helbrede de syge, mætte de sultne, vække de døde, forkynde evangeliet for fattige.

Vi vil kort standse ved nogle stationer på Jesu vandring. Vi følges med ham ud i naturen: Himlens fugle og liljerne på marken skal i deres bekymringsløshed og skønhed minde mennesker om Guds godhed og omsorg og kalde på vores tillid og tro. Herom skal vi også synge i dag: Gak ud min sjæl, betragt med flid, i denne skønne sommertid, Guds underfulde gaver -

Vi følges med ham ind i mødet med det enkelte menneske: "Og da Jesus gik videre derfra, så han en mand, som hed Matthæus, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: "Følg mig!" Og han rejste sig og fulgte ham." (Matth. 9,9)

Vi møder også Jesu forkyndelse i lignelseners billeder: I hyrden der går ud for at finde det ene får, som har forvildet sig bort - i billedet af den fortabte søn, som stod op og gik hjem igen og blev modtaget af den far, som hver eneste dag gik ud for at se, om han dog ikke skulle komme en skønne dag - i billedet af den mand som var på vej fra Jerusalem til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. Nu lå han livløs og forslået i vejkanten. Til fældigvis kom en præst den samme vej; han så manden, men gik forbi. Det samme gjorde en levit - også han så ham og gik forbi. Der står iskulde ud af de sætninger: De så ham - men gik forbi.

Men en samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham.

Igen: Læg mærke til, at de alle tre så den nødstedte - og dog var det alene samaritaneren, som virkeligt så ham - han så ham med hjertets øjne, han blev grebet af medfølelse, han hjalp ham. Det er ikke svært at genkende Jesus i hans skikkelse: Jesus så altid mennesker med hjertets øjne.

Engang gik Jesus den samme vej - men denne gang fra Jeriko til Jerusalem, hans rejses endelige mål. Den vej og dens betydning er uforglemmeligt skildret i K.L.Aastrups lille salme:

Ét vidste han om vejen frem:
den endte i Jerusalem;
og just som profetien lød,
dér endte den i kors og død.

Den vej han lydigt ville gå.
Han havde jo et mål at nå.
Og ingen fjendes vold og list
ham standsed eller gav ham frist.

Men råbte én: "Du Davids søn,
forbarm dig, hør en tiggers bøn!",

det standsed Jesus på hans vej,
han kunne ikke sige nej.

Det er vor trøst i liv og død:
han rørtes af en tiggers nød.
Og alt vort håb er gemt deri:
Han kunne ikke gå forbi.

Det er den sande kærlighed,
der målet vil og vejen véd
og dog må standse ved at se
sin næstes nød, sin broders vé. (DDS 173)

Ja: DET er den sande kærlighed,
der målet vil og vejen ved ...

Sammenfattet i Jesu ord: Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. (Johs. 14,6)
Amen.